

ȘEDINȚA COMITETULUI POLITIC EXECUTIV AL C.C. AL P.C.R.

În ziua de 26 decembrie 1975 a avut loc, sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

În cadrul ședinței, Comitetul Politic Executiv a dezbătut și aprobat Programul național de perspectivă pentru amenajarea bazinelor hidrografice din Republica Socialistă România.

Elaborat pe baza hotărârilor Plearei comune a C.C. al P.C.R. și Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale a României, din 21-22 iulie 1975, sub direcția îndrumare a secretarului general al partidului, Programul național prevede, într-o concepție unitară, un ansamblu de obiective și măsuri complexe menite să asigure amenajarea integrată a apelor țării — problemă de interes național — și folosirea lor cât mai deplină pentru satisfacerea cerințelor populației și ale economiei naționale, precum și apărarea împotriva inundațiilor a tuturor localităților și terenurilor agricole. În acest scop, se vor realiza — în mai multe etape — ample lucrări de sistematizare a intrării rețele hidrografice a țării, de regularizare a tuturor cursurilor de apă, de amenajare a unor bazine și lacuri de acumulare, rețele de irigații, precum și a unor canale pentru desecări. Prin realizarea acestor măsuri, se va asigura folosirea intensivă a potențialului energetic, conservarea fondului funciar și combaterea eroziunii solului, valorificarea superioară a suprafeței agricole a țării și, pe această bază, va sporii avuția națională cu consecințe din cele mai favorabile pentru nivelul de trai al întregului popor.

Comitetul Politic Executiv a stabilit ca, paralel cu lucrările de investiții realizate de stat, organele de partid și de stat județene, municipale, orașenești și comunale să asigure ca, în cadrul prevederilor programului național, la amenajarea cursurilor de apă și a altor lucrări să participe, prin muncă și contribuție materială, toți cetățenii țării; de asemenea, la realizarea acestui program vor participa militarii forțelor armate și membrii gărzilor patriotice.

Comitetul Politic Executiv a hotărât ca Programul național de perspectivă pentru amenajarea bazinelor hidrografice să fie supus dezbaterii Congresului consiliilor populare județene și al președinților consiliilor populare.

Comitetul Politic Executiv a examinat, de asemenea, unele măsuri în vederea intensificării

traficului fluvial și maritim — măsuri care se inseru în cadrul preocupărilor generale pentru dezvoltarea transporturilor corespunzător creșterii în ritm susținut a economiei noastre naționale. În acest sens, au fost aprobate propunerile de extindere a transporturilor pe Dunăre în perioada 1976-1980 și în perspectiva 1981-1990. Au fost aprobate, de asemenea, propunerile privind dezvoltarea transportului pe cale maritimă a materiilor prime pentru combinatele siderurgice, petrochimice și de îngrășăminte situate de-a lungul principalelor cursuri de apă din țara noastră sau în imediata lor apropiere, precum și a altor produse importate sau destinate exportului.

Comitetul Politic Executiv a pus în fața guvernului, a ministerelor economice, chemate să contribuie la îndeplinirea acestor măsuri, sarcina de a trece, pe baza unor programe concrete — corespunzător prevederilor cincinalului 1976-1980 — la dezvoltarea și diversificarea flotei fluviale și maritime, a capacităților portuare, la amenajarea unor noi porturi, la îmbunătățirea condițiilor de navigație pe Dunăre.

Comitetul Politic Executiv a examinat și aprobat propunerile privind reșezarea prețurilor de producție și de livrare ale produselor din ramura construcțiilor de mașini și a prelucrării metalelor, destinate exportului și fondului pieței, fabricale de unități industriale locale de stat și cooperatiste, precum și a prețurilor de deviz utilizate în activitatea de construcții-montaj.

În continuarea lucrărilor, Comitetul Politic Executiv a luat în discuție unele măsuri privind organizarea și desfășurarea Congresului consiliilor populare județene și al președinților consiliilor populare.

Comitetul Politic Executiv a constatat că pregătirile se desfășoară în mod corespunzător în întreaga țară, că în toate județele au fost puse în dezbatere publică propunerile de dezvoltare economică și socială a comunelor, a tuturor localităților, schițele de sistematizare a acestora.

Comitetul Politic Executiv a stabilit să se supună spre aprobare Congresului consiliilor populare județene și al președinților consiliilor populare discutarea următoarelor probleme: Planul de dezvoltare economică și socială a României pe cincinalul 1976-1980, în profil teritorial; Sarcinile ce revin consiliilor populare din Planul cincinal 1976-1980 în domeniul agriculturii și indus-

(Continuare în pag. a 8-a)

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXI — Nr. 8180

8 PAGINI — 30 BANI

Simbătă 27 decembrie 1975

În „Cupa Federației“ la biatlon

GHEORGHE GÎRNIȚĂ ÎNVIINGĂTOR MERITUOS

POIANA BRAȘOV, 26 (prin telefon). Desfășurată pe o zăpadă extrem de înghețată, cursa biatloniștilor seniori din cadrul „Cupei Federației“ a solicitat la maximum majoritatea concurenților, obligându-i să se folosească de brațe mai mult ca de obicei pe lungile porțiuni de urcus, special a-

În prima întrecere internă a sezonului, Gh. Gîrniță s-a impus din nou ca cel mai valoros biatlonist român.

lese de-a lungul traseului. Așa se și explică de ce majoritatea concurenților — inclusiv componenții lotului — au avut o tragere mai slabă decât în antrenamente. Dacă adăugăm și eroarea de arbitraj constând — la seniori — în prelungirea traseului cu aproximativ 2 km, avem explicația parțială a rezultatelor mai slabe decât cele

din săptămîna trecută sau decît timpilor obținuți în marile concursuri internaționale. Cîștigînd întrecerea de azi (n. r. ieri), Gheorghe Gîrniță a demonstrat că se află într-o foarte bună formă la alergare. El a terminat cursa proaspăt, fără a fi marcat de efort. Tragerea sa, handicapată de o poziție nefericită în poligon (inclinată), nu s-a soldat, însă, cu cele mai bune rezultate. Dintre ceilalți componenți ai lotului, Voicu și Mandruș s-au comportat onorabil, ca și Cristoloveanu (numai la alergare).

Alte scurte constatări. Constanța lui Victor Fontana îl impune atenției pentru următoarele concursuri. Și el, ca și colegul său de club Mirza, avînd cele mai bune trageri din concurs, s-au intercalat printre componenții lotului. Alergările lor necesită, însă, o pregătire în plus și în aceste condiții, s-ar putea lua în considerație o eventuală candidatură a lor pentru un loc în echipa națională.

La tineret, alergarea excelentă a lui C. Patroanthen (peste

5 minute diferență față de al doilea clasat) i-a asigurat locul întâi, în ciuda unei precizii la tir care mai lasă de dorit. Sportivul sîmbian este cel mai talentat biatlonist tînăr, lucru pe care-l demonstrează cu prisosință în acest început de sezon și ne face să ne gîndim la eventuala sa recrutare în rîndul componenților lotului republican.

REZULTATE TEHNICE: seniori: 1. Gh. Gîrniță (Dinamo) 1:33,0 (7 min. pen.), 2. V. Fontana (A.S.A.) 1:34,39 (5 min. pen.), 3. Gh. Voicu (A.S.A.) 1:36,55 (9 min. pen.), 4. C. Mandruș (A.S.A.) 1:37,21 (10 min. pen.), 5. I. Mirza (A.S.A.) 1:38,14 (6 min. pen.), 6. I. Teposu (Dinamo) 13:92,5 (7 min. pen.); tineret: 1. C. Patroanthen (C.S.O. Sinaia) 1:13,16 (9 min. pen.), 2. I. Ripeanu (Dinamo) 1:13,26 (4 min. pen.), 3. I. Pelin (A.S.A.) 1:16,51 (10 min. pen.).

Mîine (n. r. azi) se desfășoară, pe același traseu, proba de stafetă.

Mihai BĂRĂ

Astăzi, la București și Ploiești

SPERANȚELE HOCHEIULUI DIN ȘASE ȚĂRI ÎNCEP ÎNTECEREA

PROGRAMUL

ASTĂZI		MÎINE	
Ora 16 :	Elveția — Austria	Ora 16 :	Italia — Austria
Ora 18,30 :	România — Ungaria	Ora 18,30 :	România — Bulgaria
	(patinoarul „23 August“)		(patinoarul „23 August“)
Ora 16 :	Bulgaria — Italia	Ora 16 :	Ungaria — Elveția
	(patinoarul din Ploiești)		(patinoarul din Ploiești)

La antrenamentul de ieri după-amiază al echipei Ungariei

Competiția internațională de hochei pentru juniori, „Turneul celor 6 națiuni“, începe astăzi pe patinoarele artificiale din București și Ploiești.

Bucurîndu-se de o bună reputație, avînd tradiție, întrecerea precede campionatul european al tinerilor hocheiști, constituind pentru toate echipele o adevărată reputație generală înaintea confruntării continentale programate în martie 1976 la Ostrava (grupa A), București și Ploiești (grupa B). De altfel, echipele României, Austriei, Ungariei și Italiei se vor reîntîlni în grupa secundă a campionatului, iar cele ale Elveției și Bulgariei în prima categorie.

Ieri au sosit în Capitală toate formațiile participante, unele dintre ele (Ungaria și Bulgaria) efectuînd și antrenamente pe patinoarul „23 August“. Lotul nostru și-a con-

tinuat pregătirile sub conducerea antrenorilor M. Flamaropol, Al. Kalamar și a dr. A. Biro. Reamintim că elevii se bucură de facilități la intrare (3 copii cu un bilet).

MECIUL DE HOCHEI ROMÂNIA — V.Z.T. CHOMUTOV REPROGRAMAT PENTRU ASTĂZI

Din cauza timpului nefavorabil, echipa cehoslovacă de hochei pe gheață V.Z.T. Chomutov a sosit cu întîrziere în țara noastră, determinînd aminarea meciului de ieri, în care oaspeții urmau să întîlnească reprezentativa României.

Meciul a fost reprogramat pentru astăzi, pe patinoarul de la Poiana Brașov, cu începerea de la ora 14, iar partida revanșă se va desfășura duminică dimineață, de la ora 10,30, tot în Poiană.

„CUPA

TINERETULUI“

INTRECERI DE SANIE

În municipiul Buzău au fost organizate, în cadrul „Cupei tineretului“, concursuri de sănătate cu tracțiune. Numai într-o singură zi s-au prezentat la start peste 150 de elevi de la liceul pedagogic „Spiru Haret“. În cadrul unei duminici cultural-sportive, asociația Voiața a inițiat întreceri de șah și tenis de masă. Numeroase concursuri pentru „Cupa tineretului“ au avut loc și în localitățile rurale ale județului Buzău. Astfel, în comuna Mereci s-a organizat un concurs de sănătate la care au fost prezenți 210 concurenți, iar în comuna Beceni 1400 de elevi s-au înscris la șah, cros și tenis de masă. (D. SOARE, coresp.).

COMPETIȚII PENTRU HUNEDORENI

La Hunedoara, în organizarea Consiliului Municipal pentru educație fizică și sport, au avut loc — de la începutul vacanței și pînă acum — numeroase întreceri de șah, tenis de masă și poicic. Concursurile, incluse în „Cupa tineretului“, s-au bucurat de participarea a numeroși tineri de la Institutul de subingineri, precum și de la asociațiile sportive Metalul, Grupul școlar siderurgic, Liceul nr. 2 și de la școlile generale nr. 7 și 8. (Ioan VLAD, coresp.).

REPORTAJUL NOSTRU

O repriză (fără mânuși) din viața unui copil curajos

Sala de box, sub tribuna Stadionului tineretului, a Clubului sportiv școlar. Îl băieți lovesc cu ardoare în sacii de piele, grei, suspendați de tavan, care se balanseză parcă gemînd, venînd mereu, docil, în pumnii care răpăie ca mitaliera. Pe deasupra capetelor tuturor, agățat de inele, zboară ca o malmuțică Fănel Ciurcă, mezinul echipei. Are numai 13 ani și este evident că antrenamentul său e complice cu joaca, sub privirea aparent dezinteresată a „maestrului“ Gheorghe Potea.

Antrenorul Potea ne-a întrebat din ochi căruia fapt se datorează o vizită atât de insolită, cu fular și căciulă, cu pantofi garnisiți cu zăpadă, pe podeaua unei săli de sport, în toată uni ședințe de pregătire. „Am venit să vedem cum se naște un boxer“ — i-am răspuns noli. Drept care, Gheorghe Potea îl culege pe Fănel din tractoria sa aeriană și-l depune cu picioarele pe pămînt. Se apleacă puțin, petrecîndu-i mîna grea pe după umerii fragezi. Îl arată cu degetul pe Ion Antone, un flăcău blond și chirionțat, din lotul de tineret, care-și vede liniștit de treabă. Și spune:

„Ascultă aici, Fănel! Ion Antone a venit la sală cînd era mic și firav, ca tine. A venit din același motiv: dorința de a se împlini la trup, de a nu da bîr cu fugiții dacă un băiat s-ar încrunta la el. Vreo doi ani, mai mult s-a jucat, așa cum te joci și tu astăzi, strecurîndu-se, din cînd în cînd, ca și tine, printre corzile ringului, schimbînd lovituri ușoare cu un partener de aceeași talie. A

ajuns cu timpul la antrenamente mai grele, de două ore. Azi este un boxer în pragul marilor rezultate, selecționat în lotul național de tineret, care se pregătește, chiar acum, pentru un meci important. S-a convîns între timp că „spatul nasului“ de către antrenor, cu un pumn dibaci, aplicat prin surprindere, este o gogoriță. A învățat că un boxer se clădește la sală, totdeauna „în dublu exemplar“, căci se fac perechi pentru luptă în ring, la început egale, pînă cînd unul „sparge“, simte că-l poate bate pe celălalt, saltă, cu alte cuvinte“.

(Ion Antone se apropie de ring, în mijlocul căruia îl aștepta un partener, pentru reprizele la mînuși.)

„Ascultă aici, Fănel! Privește-l! E puțin palid și are bărbia înepenită. La meci e și mai și. Orică boxer dorește meciul, care e singurul prilej de afirmare, dar cu toții se tem cînd vine momentul lui. Un mare campion, Nicolae Linca, mi-a povestit că toată viața i-au tremurat o clipă genunchii cînd urma să se urce în ring. Uită-te bine la Ion, admiră-l acum viteza și forța, îndemnarea, dirzenia. Privește-l și sparring-partenerul, un autentic talent „la aparate“, ale cărui mișcări, dincolo de corzi, pot desena o kinogramă. Acum e rigid, s-a pierdut, pare un începtor, căci boxerul, care te costă fizic cît ciclismul sau canotajul,

Ion CUPEN

(Continuare în pag. a 2-a)

PE BLOCSTARTURI CEI MAI BUNI INOTĂTORI JUNIORI

Veritabil examen, după un prim și destul de lung ciclu de pregătire — față de ce va însemna competiția de la Cluj-Napoca pentru cei mai talentați inotători juniori din țară. Începând de astăzi, disinea acoperită din orașul de pe Someș va găzdui campionatele naționale ultimele întreceri de amploare din acest an.

Organizatorii au primit 120 de înscrieri din 18 secții, sportivii care au îndeplinit baremurile cerute de F. R. Notărie. Aflători de ei au fost invitați să participe (fieste în afară de concurs) și cei mai buni seniori. „Competiția de la Cluj-Napoca — ne declara antrenorul federal Tibertiu Munteanu — ne va da noștrii-tată să trecem în revistă forțele care dispunem Anoi vom alcătui în turile naționale pentru sezonul 1976 și vom schia echipele ce vor participa la campionatele europene de

juniori din Norvegia, obiectiv de performanță prioritar, la „Cupa Europei” și la Balcaniadele de seniori și juniori. Spre deosebire de alți ani, când așteptam lunile aprilie sau mai pentru a ne pronunța asupra celor ca merită să se prezinte la competițiile de amploare, de această dată vom porni la drum cu efective stabile ce vor îndeplini un program de pregătire alcătuit de colegiul central de antrenori. Iată de ce am speranța că în cele trei zile fiecare sportiv se va mobiliza pentru a evolua la nivelul cel mai ridicat. Păstrez convingerea că și la Cluj-Napoca vom opera multe corecturi în tabelele de recorduri”.

Cele 29 de probe au fost repartizate pe trei zile. În fiecare dimineață — serii contronometru, iar după-amiazele — finalele.

EXPO „CUTEZĂTORII” 1975

În suta acțiunilor pionierești care punctează această vacanță de iarnă se înscrie și vernisajul unei interesante expoziții. Deschisă la Palatul celor mici din București, ea ilustrează activitatea expedițiilor „Cutezătorii” organizate în acest an cu participarea unor echipe pionierești reprezentând și școli generale ale Capitalei.

Expedițiile „Cutezătorii” vor să realizeze nu numai cunoașterea patriei prin drumeții și

excursii, ci și o acțiune social-utilitară, de formare a unor deprinderi practice, dacă ținem seama că pe traseele parcurse, în popasurile efectuate în diferite zone montane, micii cutezători s-au gospodărit singuri, folosind pentru aceasta toate vicleșugurile și fanteziile lor, după cum activitatea lor propriuzisă nu s-a limitat la o simplă cunoaștere și înregistrare de imagini, ci a fost dublată de colecționarea unor elemente de folclor, a unor obiecte arheologice, executarea unor marce etc.

Expoziția scoate în relief rodnică activitate a unor echipe care aparțin Școlii generale nr. 172, care a urmat firul riuului Dimbovița de la izvoare și până la vărsare. Școlilor generale nr. 185 și nr. 166 care au străbătut muntii Apuseni. Școlii generale nr. 149, prezent pe un traseu dificil, între Predeal și Cheia etc.

De bună seamă că este de salutat inițiativa Consiliului municipal București al organizației pionierilor (srijinit nemijlocit de Inspectoratul școlar al Capitalei) de a sintetiza o activitate dintre cele mai utile a copiilor și școlărilor, menită să stimuleze și mai departe munca celor mai mici cetățeni ai Capitalei, formarea lor multilaterala. (T. ST.).

Cărți noi

„NADIA COMĂNECI ȘI ECHIPA DE AUR”

Multipla campionă europeană de gimnastică Nadia Comăneci, cea mai bună sportivă a țării pe anul 1975, continuă să se mențină în actualitate, deși în ultima vreme numele ei nu a mai figurat pe listele de concurs ale marilor competiții oficiale. De data aceasta, însă, ea reține atenția și interesul iubitorilor de sport prin lucrarea editată la Bacău, „NADIA COMĂNECI ȘI ECHIPA DE AUR” (autor D. Dimitriu), amplă și competentă prezentare a fenomenului gimnastic pe meleagurile băcăuane. Ca vechi și bun cunoscător al activității sportive locale, autorul reușește să ofere cititorului un portret exhaustiv al Nadiei Comăneci, în măsură să-l satisfacă nu numai pe documentariști și pe amatori de date statistice, dar în egală măsură și pe cei care — dintr-un motiv sau altul — ar dori o explicație asupra vigoare și deplinei afirmări a Nadiei. Apare limpede pentru oricine că, dincolo de talent, performanțele extraordinare ale gimnastei noastre ascund multă, extrem de multă muncă, o mare pasiune și permanente căutări.

Cu o deosebită meticulozitate și rigoare, ne sint înfățișate scurte portrete și ale celorlalte talente sportive crescute la Liceul cu program de educație fizică din Municipiul Gh. Gheorghiu-Dej (Teodora Ungureanu, Georgeta Gohor ș.a.), palmaresul lor sportiv. Redând pe larg discuții cu antrenorii și cu sportivele, aspecte de pregătire și organizare, lucrarea reflectă cu autoritate principalele trăsături ale școlii de gimnastică românești, ale cărei tradiții au fost atât de plenar afirmate în acest an.

Este, de asemenea, remarcabilă operativitatea, cu care autorul și editura băcăuană au oferit publicului această interesantă carte.

C. M.

RĂSPUNDE Jon Postasu

I. GHINESCU, COMUNA BOTENI. La acest sfârșit de an / Un catren pentru Crișan :

Este clar că s-a greșit Ignorându-i-se „rolul”. Căci Crișan s-a dovedit „Omul care aduce... golul !”

VIORIEL DONICI, HUNEDOARA. Actuala divizionară B. Petrolul, a câștigat de patru ori campionatul țării la fotbal. De trei ori în 1957—1958, 1958—1959 și 1965—1966, sub numele de Petrolul, în formula divizionară inaugurată odată cu campionatul 1932—1933, o a patra victorie în campionat revenindu-i sub numele... strămoșului ei, Juventus, în anul 1929—1930.

AUREL STOICA, BUCUREȘTI. Infringerea lui Connors de către Ramirez, în Cupa Davis, este neașteptată dar ea nu se înscrie în rindul marilor surprize, Ramu-

rez fiind și el un tenisman de frunte. Dar, să vă dau un rezultat recent: Panatta — Barazzutti: 0—6, 1—6, 0—6 ! Ce spuneți ?

COMPETIȚII SPORTIVE DE MASĂ ÎN CAPITALĂ

În cele câteva zile rămase pînă la sfârșitul anului, în Capitală se desfășoară ample întreceri sportive de masă. Este vorba despre acțiuni în cadrul „Cupei tineretului”, competiții dotate cu „Cupa 30 Decembrie” și alte întreceri adresate elevilor. „CUPA TINERETULUI” • „Marșul Victoriei” (școlile generale 4, 6, 19 din sectorul 1) — 29 decembrie ora 8 • Tenis de masă și șah (Șc. gen. 46, Lic. mecanic 1, Intrep. 23 August, sect. 3) între 27 și 29 decembrie • Baschet, șah și tenis de masă (Lic. 39, sect. 4) între 27 și 31 decembrie • Cupa de iarnă (sala Olimpia) în 28 decembrie ora 15 • Inot (bazinul Floreasca) 28 decembrie, ora 18 • „Marșul Victoriei” (circa 1 000 participanți din sect. 8) — 29 decembrie ora 9, plecarea din fața cinematografului Grivița. CUPA 30 DECEMBRIE • handbal și fotbal (Șc. gen. 5, sect. 1) 27 decembrie ora 9 • handbal (sala Floreasca) în 29 și 30 decembrie, ora 16. ÎNTECERII PENTRU ELEVI • Cupa vacanței la baschet, volei, tenis de masă (liceele 34 și 28, sect. 1) între 27 și 31 decembrie • Campionat școlar de volei și baschet (Șc. gen. 26, 39, Gr. șc. electronic, sect. 2) în 27 și 28 decembrie, ora 9 • Cupa vacanței la baschet (Lic. metalurgic, sect. 3) 27—29 decembrie • Cupa vacanței la handbal și șah (Lic. electrotehnic, sect. 8) 27—29 decembrie.

O REPRIZĂ (FĂRĂ MĂNUȘI) DIN VIAȚA UNUI COPIL CURAJOS

(Urmare din pag 1)

cere în plus calități de voință mai specială, căci al meu punnu-n față”

(Vine minutul de pauză și antrenorul se duce în colțul elevului preferat. Revine.)

„Ascultă aici, Fănel ! Nu toți boxerii pot înțelege sfaturile antrenorului, în pauză. Unii, e adevărat, își fac din ureche o pînă. Alții, însă, holbează ochii, răsind din el toată dădăceala, nu pot pricepe nimic. Și unii și alții sint de bună credință, dar ascultă aici, Fănel, orice s-ar întâmpla în ring, toți boxerii din lume așteaptă pauza ca pe o mazăre izbăvitoare, ca pe o picătură de apă vie”.

(S-au scurs alte trei minute, Gheorghe Potea se lipsește iarăși de mureșul ringului. Fănel își pironeste ochisorii verzi și împiezi de spatele vinșos al „liderului” echipei, Ion Antone. Știe că el, Antone, a arătat cîndva puțin și nevoinic. Acum, însă, e impresionat de această schimbare fără seamăn, datorită boxului.)

„Ascultă, aici, Fănel !, îi zgîlție puțin „maestrul”. Cînd meciul se va termina, ambii băieți, fiecare cu cite un kilogram și jumătate mai puțin, se vor bate amical după ceafă, că doar sint prieteni. Dar tu trebuie să mai știi că, după fiecare meci, primul gînd al celui jos este să-și reînălținească adversarul, pentru că de cînd este boxul, nimeni nu urcă în ring decît ca să câștige. Urmărește-l în continuare pe Antone : va sări coarda, va mai boxa cu umbra, va face exerciții la banca înclinată, pentru mușchii abdominali. Va termina antrenamentul cu două ture de stadion, pe care le va alerga singur, fără supraveghere. La sfîrșit, dacă se va trage o linie sub efortul depus

de el, se va aduna cît adună un alergător după o cursă de 10 000 m. Și nu va pleca la baie, pînă nu va urca pe cîntar, căci cîntarul este primul adversar al boxerului. Ca să-l fiină la respect, trebuie să mîncească cu cap și să se culce la ordă fierd, în fiecare zi, cu sîntenie. Pe drumul său de întoarcere, Ion nu-și va aprinde nici o țigară, căci sportul acesta cu mîscări din senin, din iarbă verde, nu poate primi oameni care-și dau duhul. Și pînă în ziua marelui meci, și după aceea, se va feri de orice fel de soc, căci socul te face nervos și arțanos. Iar cînd, mîine dimineață, se va bărbieri în oglindă, se va prefăce cu nu observă pomelul din stînga, care a căpdat culoarea prunului...”

— Ce zici, Fănel, te faci boxer ?
— I-am întrebât noi.
— Sînt hotărît.
— Nu ti-e frică ?
— Vreau să fiu boxer ca să nu-mi fie frică...

CLASAMENTE 1975

HIPISM

Dacă victoria lui Tânase în campionatul hipice era un fapt previzibil, maniera cu care el s-a detașat în clasamente — pînă la o diferență netă — de fostul lider M. Ștefănescu o socotim surprinzătoare. Am urmărit, cursă de cursă, un Gică Tânase avid de succese, acționînd cu o dezarmantă siguranță de sine, plin de inventivitate și energie în partea finală a probelor. După ultima reușită, apreciată ca un veritabil fiasco pentru suporterii lui M. Ștefănescu, acesta — în amărăciune — au invocat lipsa de imparțialitate a handicaperilor, susținînd — într-o oarecare măsură justificat — că unii dintre cei lui Ștefănescu erau handicapați, în imposibilitate de a se afirma. Pînă la urmă, însă, în consens general, toți s-au pus de acord că a învins cel mai bun. Tot e bine !...

Și acum, configurația clasamentelor, la driverii fiind trecut în paranteză numărul curselor disputate. ANTRENORI : Gh. Tânase 44 victorii — record pe hi-

podromul ploieștean. M. Ștefănescu 40, G. Avram 34, I. Oană 30, D. Toduță 29. A. Brailovschi, N. Gheorghe și G. Solcan 27. V. Gheorghe, Tr. Marinescu 24. I. Moldoveanu 23. S. Onache 22, Tr. Dinu 16. DRIVERI : Gh. Tânase 37 (24) — record pe hipodrom. M. Ștefănescu 33 (212). G. Avram 23 (193). I. Oană 19 (176). S. Onache 18 (159). D. Toduță 18 (188). A. Brailovschi 16 (188). Tr. Marinescu 14 (163). N. Gheorghe 13 (161). V. Gheorghe 13 (171). G. Solcan 12 (171). I. Moldoveanu 12 (193). Tr. Dinu 12 (204). I. Bănică 10 (126). R. Costică 9 (98). G. Grigore 9 (111). N. Simion 9 (116). Gh. Popescu 7 (68). V. Moise 7 (86). Al. Nacu 7 (100). I. Crăciun 7 (103). Nic. Ion 6 (123). D. Stan 5 (45). N. Sandu 5 (86). I. Florea 4 (57). Gh. Ciobanu 4 (87). Fl. Pască 3 (70).

La aparatii, șase totalizează a-celasi număr de 4 victorii : C. Anton (15), Gr. Nica (22), I. Ivan (26), N. Nicolae (26), R. Stan (26), I. Georgescu (29). Apreciem ca notabilă auto-eliminarea lui Ion Ivan pentru repetate acte de indisciplina.

Niddy DUMITRESCU

se acordă cîștiguri în
BANI, AUTOTURISME
ȘI EXCURSII
la alegere în U.R.S.S.,
R.S. CEHOȘLOVACĂ,
TURCIA, GRECIA ȘI
MONTREAL-CANADA

TRAGEREA EXTRAORDINARĂ
PRONOEXPRES
A REVELIONULUI
DIN 1 IANUARIE 1976

Ilustrații : N. CLAUDIU

SÎNT FOLOSITE EFICIENT, LA CAPACITATEA LOR MAXIMĂ, BAZELE SPORTIVE ÎN ACEST SEZON?

După cum se știe, prin grija partidului nostru, în ultimii ani s-au construit noi săli, patinoare artificiale, bazine de înot și alte baze sportive moderne, bine dotate, care oferă un spațiu tot mai mare și condiții optime de instruire și concurs sportivilor din diferite orașe ale țării.

Buna planificare a activității de pregătire în sălile de sport, pentru exploatarea intensivă a acestora, pentru asigurarea prezenței cu prioritate a sportivilor și echipelor de performanță din orașele respective reprezintă una din problemele majore care stau în fața organelor și organizațiilor noastre sportive.

Redactorii ai ziarului au vizitat zilele trecute câteva baze sportive, notind în pagina de față o parte din impresiile culese.

COPIII GIULEȘTIULUI SE SCOALĂ DE DIMINEAȚĂ!

Am ajuns în Giulești dimineață. Acele ceasornicului abia trecuseră de 7. Ne pussem în gând să fim primii în sala de sport a feroviarilor dar cum socotelele de acasă...

...În sală erau două grupe de copii — una de fotbal, condusă de antrenorul Constantin Socec și alta de handbal fete, care se pregătea sub supravegherea fostei internaționale Ana Stănișel. Dăm binețe și ne așezăm pe o bancă, privind cu admirație la copiii care lucrează sirguincios la această oră matinală. Ni se alătură președintele și vicepreședintele clubului Rapid, Florian Ștefănescu și Liviu Mihăilescu. Veniți — ca de obicei — în inspecția de dimineață. Mai zăbovim cam o jumătate de oră în sală, suficient pentru a ne da seama că fotbalul giuleștean, ca și handbalul feminin, vor avea în curând noi elemente de valoare. Apoi, împreună cu profesorul metodist Grigore Tircoci, plecăm într-un „tur” prin celelalte săli ale bazei feroviare. În drum spre încăperea destinată luptătorilor notăm prezența pe pista de atletism a stadionului a citorva dintre elevii antrenorului Georgeta Zaharia: campionul juniorilor III la lungime, Cornel Brătucu, Luțu Juncu, Ileana Mădăscu și Nicolae Popescu — și ei tot săritori în lungime. În aer liber se pregăteau și câțiva dintre poloștii juniori ai ex-internaționalului Petre Cetaș.

Printre ei, citeva speranțe: Mihai Simion, Gheorghe Stoiculescu, Mihai Vespe și Răzvan Tufan.

Iată-ne, însă, la sala de lupte. Orarul afișat pe ușă (această măsură bună o vom întâlni la toate sălile din perimetrul bazei giuleștene), ne arată că antrenamentul a început la ora 8. Înăuntru — animație. Antrenorul Constantin Alexandru tocmă „înșuruba” un manechin, explicând cu lux de amănunte procedul. Înțelegem că „auditoriul” e format din începători. Ni se va confirma, de altfel, că la antrenament sînt prezenți 16 dintre cei 24 de copii selecționați inițial în această toamnă. Au fost păstrați doar cei mai buni.

În sala de haltere mirosea a vopsea proaspătă. Totul strălucea de curățenie, vădind grija gospodărilor. Și aici se găsesc „pe rol” juniorii. Notăm citeva nume: Nicu Alecu, Mariana Iacob și Zică Pirlitu. Antrenorul Virgil Lester ni-i recomandase cu căldură.

La box, profesorul Luca Romano are mult mai multe speranțe. Ni le arată la lucru (sînt vreo 20 de boxeri în sală), ne vorbește despre calitățile dar și despre lipsurile lor. A doua zi Gh. Costache, Paul Dobrescu (coincident — ni se spune fericit — cu numele dinamovistului!) și Gh. Enache vor boxa în „Cupa tinărului rapidist”.

Horia ALEXANDRESCU

Raid Rancheța

la București, Bacău
și Cluj-Napoca

BAZINUL ACOPERIT ȘI PATINOARUL, GAZDE BUNE PENTRU PERFORMERI

Nu exagerăm cu nimic afirmând că timp de 14 ore (mai precis, între ora 8 și 22) nici unul din cei 1100 metri pătrați ai bazinului acoperit din Cluj-Napoca nu rămâne nefolosit. Inotătorii, poloștii și săritorii de la trambulină ai cluburilor și asociațiilor sportive clujene (C.S.M., Școala sportivă, Vointă, Politehnica), grupele de perfecționare ale Facultății de educație fizică din cadrul Universității, se perindă conform unui program (stabilit la începutul sezonului) a cărui respectare determină în mare măsură eficiența antrenamentelor, tot astfel cum disciplina manifestată de sportivi în timpul pregătirilor este și ea o condiție care influențează randamentul antrenamentelor în bazinul din Cluj-Napoca. Mai precis, este vorba de respectul pe care fiecare dintre cei aflați în bazin îl acordă partenerilor de antrenament în condițiile speciale create de folosirea celor 1100 mp concomitent de către două ramuri ale natației: înot și sărituri sau polo și sărituri. Un astfel de aspect l-am întâlnit în ziua în care am vizitat piscina clujeană: în două treimi din bazin se antrenau poloștii de la Politehnica, iar spațiul de sub complexul de sărituri era involburat de spectaculoasele salturi ale tinerilor de la C.S.M., pregătiți de Denes Szabo. Printre executanții săriturilor de la trambulină de 3 metri am remarcat pe Sorana Iacob, Gabriela Covaci și Anca Beres, precum și pe Andrei Găvozdea (fost la Școala sportivă din Sibiu, acum student), avind drept principal tel o cit

mai bună participare la campionatele republicane sau la Jocurile Olimpice din 1980. Pentru realizarea acestor scopuri, bazinul din Cluj-Napoca este o gazdă bună, așa cum se dovedește și pentru poloștii și inotătorii frunțași ai municipiului.

La capătul celălalt al orașului, în cartierul Gheorgheni, iubitorii hocheiului și patinajului fac să scrișnească sub lama patinelor gheața patinoarului artificial. Aparținând Administrației parcurilor și străzilor din cadrul Consiliului popular municipal, patinoarul este o gazdă primitoare pentru hocheiștii de la Agronomia și Școala sportivă, pentru patinatorii viteziști de la C.S.M. și Agronomia și pentru specialiștii în patinaj artistic de la Olimpia. Zilnic sînt rezervate 7-8 ore pregătirilor componentelor secțiilor de performanță și cursurilor de inițiere, restul timpului fiind afectat patinajului public. Nu este lipsit de interes să arătăm că activitatea de pregătire și cea competițională se bucură de deplină apreciere din partea administrației bazei, dovadă fiind în acest sens faptul că orice solicitare de ore în afara planificării inițiale este soluționată favorabil, cu promptitudine. În plus, după „reprizele” cu public, gheața patinoarului este curățată pînă devine lucioasă ca oglinda, oferind și din acest punct de vedere condiții prielnice antrenamentelor performerilor.

D. STANCULESCU

BUNA

ORGANIZARE = EFICIENȚĂ
ȘI RENTABILITATE

Activitate non-stop în piscina acoperită de la complexul „23 August” din Capitală. Este un lucru obișnuit în sezonul de iarnă, cînd se plămădesc veritabile performanțe. Într-o zi obișnuită din săptămîna poți întâlni, la diferite ore, pe cei mai buni inotători și săritori ai Capitalei, vișlași, caiaciști sau canoști de renume mondial, a căror pregătire multilaterală reprezintă una din cheile frumoaselor succese și, bineînțeles, pe acei adevărați iubitori ai sportului care, înțind 60 de minute pe zi, se gîndesc la vigoarea și prospețimea organismului lor.

Spre deosebire însă de alte sezoane, cînd lipsa de organizare și slaba orientare în alcătuirea programului de activitate împiedicau asupra eficienței pregătirilor din această frumoasă bază sportivă, de această dată lucrurile par mult transformate în bine. La repartizarea orelor, directorul piscinei (C. Enoiu) s-a consultat în principal cu federația de specialitate, acordînd prioritate sportivilor de la Școala generală nr. 54, Dinamo și Steaua, unități în care se află grupa majoritatea campionilor și recordmanilor.

Astfel, inotătorilor bucureșteni li s-au oferit în această iarnă posibilități superioare de antrenament, în condiții mai apropiate de cele pe care le au la dispoziție performerii din țările în care inotă a atins un nivel ridicat. Și activitatea sportivilor este acum mai bine orientată. La Școala 54 au fost create grupe de vîrstă în funcție de clasele de școlarizare. Este o măsură care va spori eficiența pregătirilor și va stimula mult mai mult interesul inotătorilor. Antrenorii de la Dinamo și Steaua și-au grupat elevii pe considerente valorice, căutînd să elimine elementele care nu se încadrau într-o disciplină strictă sau depuneau un efort mai scăzut. Ne-a surprins însă în continuare lipsa unui medic specialist alături de antrenori. Este bine știut că la nivelul actualelor performanțe este practic de neconceput pregătirea unui sportiv de valoare în afara cuplului antrenor-medic, care trebuie să stabilească permanent limitele minime și maxime ale efortului.

La sfîrșitul unei zile pline de lucru, piscina este pusă la dispoziția amatorilor. O măsură salutară care vine să realizeze planul de venituri al bazei. De altfel, directorul C. Enoiu ne-a informat că bazinul de la „23 August” este pe cale de a deveni o bază rentabilă, în momentul de față sumele încasate reușind să acopere volumul de cheltuieli. Acest lucru nu face decât să întregască imaginea unor buni gospodari, sesizată de origine pîtrunde în acest mic univers al inotătorilor.

A. VASILIU

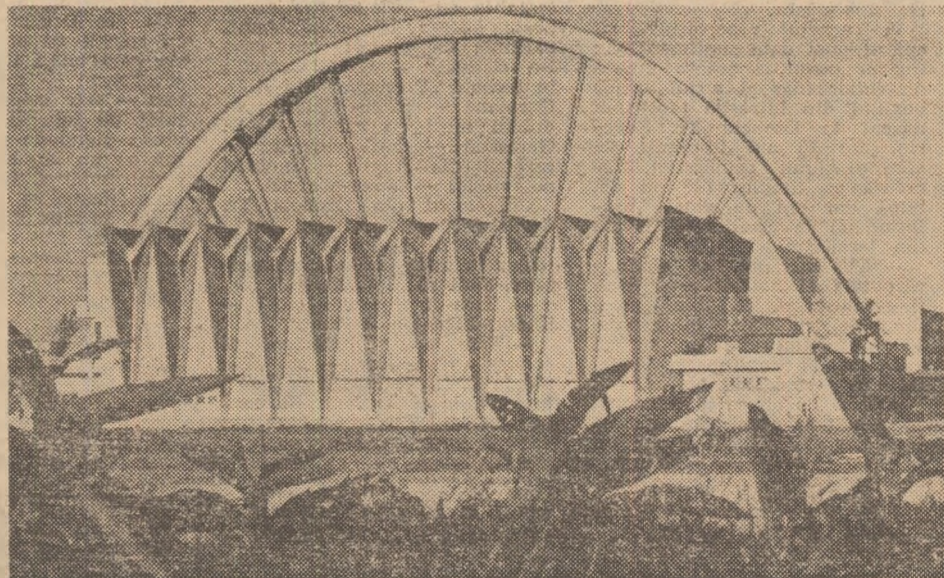
SE POARTĂ... COMĂNECI

Acum în orașul Bacău, toate întrecerile sînt dirijate către noua sală de sport, fosta gazdă a atitor partide disputate — Sala tineretului — rămîind doar pentru antrenamente. La început nutreau speranța de a lucra aici, la „Tineretului”, sportivi din multe secții: de box, volei, lupte sau baschet. Au venit însă, copiii și în fața osaltului lor n-au rezistat nici masivii luptători. Micii „invadatori” soseau grupat, în rînduri strînse, în uniforme albastre de scoală ori de grădiniță și ocupau metodic, cu răbdare, ultimul colț din sală. Mai întii au trecut, bineînțeles, pe la magazinul „Clopotelul”, unde au așteptat cuminti la rînd, agățați de mîinile părinților. Dar tovarășele de la raionul sport-tricotaje priviseră și ele la televizor, întuiseră că „se poartă Comăneci” și erau aprovizionate cu de zece ori mai multe costume de gimnastică decît anul trecut — peste 1000!

„Numărul 30 aveți?” „Avem și numărul 30”, răspundea zîmbind vinzătoarea. Clienta de 5 ani strîngea la piept costumul de gimnastică, iar a doua zi intra mîndră în Sala tineretului. Venea cu colegele de grupă de la grădiniță, iar cînd vedea pădurea de cizmulițe alinate pe culoarul de la intrare, o încercau mari emoții. Planificarea sălii era, însă, riguros respectată și în minutul următor mini-sportivele păseau pe covorul pluşat.

De fapt, această sală încercase să se reprofileze mai demult pe gimnastică. Chiar reușise într-o vreme, dar parcă îi lipsea ceva. Ceva dincolo de clasicul pian ce-și tot oferea cu eleganță pieptăniul clapelor către capra bătută și zburliță de vizavi, ceva dincolo de munca zilnică și obișnuită a unei secții de gimnastică. Ii lipsea ceea ce astăzi imobilează și însulește multe săli de gimnastică: pasiunea Nădiei. Joaca aceea plină de seriozitate a Nădiei cînd era mult mai mică, cînd nu avea grija înterviurilor și răspunsurilor la corespondență, cînd totul era numai gimnastică. Și peste noapte, așa ca în poveste, peste noaptea de după Skien, sute de Nădiei au venit în sala ce le aștepta.

Au venit în sala lor, în Sala tineretului, reprezentativele grupelor mari și mijlocii ale grădinițelor din oraș. Au sosit — și trebuiau să sosească, fiind din același jureț cu Nădia! — selecționatele claselor I și II ale Scoții generale nr. 15. S-au prezentat și cele cinci clase, anume formate, adică alte 150 de micuțe Nădiei de la școlile generale nr. 3 și 4. A mai venit —

Vedere exterioră a noii săli a sporturilor din Bacău.

Foto: Eugen BATRINU — Bacău

cu înghința directorului Nicu Aur — lotul alcătuit din 78 de „codițe tip Nădia”, reprezentantele gimnasticii feminine ale celor 11 clase I de la Școala generală nr. 16. Au venit...

Au venit, în primele săptămîni, însoțite — bunăoară — de antrenorul Constantin Vrabie. Învățarea drumului de la scoală la sală făcea parte tot din respectarea riguroasă a planificării, deoarece o dată învățat respectivul traseu, o dată știute pe de rost regulile de circulație pe la stopuri, copiii aveau să se prezinte mai apoi singuri la antrenamente. Sala, s-a re-profilat, dacă putem spune așa, s-a autointilțat și dotat. Prin comitetele de părinți, prin sprijinul forurilor sportive locale, pe inventarul bătut la mașină s-a mai adăugat — între altele — o paralelă inegală, o „groapă acrobatică” — marca atracție a sălii — în care puștimea se aruncă în mii de feluri, pe mii de bucăți de buret — dop urias colorat și elastic care umple o adîncime de aproape 3 m.

Cum spuneam, în Sala tineretului se lucrează după un grafic respectat pînă la secundă, după o judicioasă și colectivă planificare a numeroaselor ore de pregătire oficiale prin cunoscuți și pasionați

antrenori: soții Marina și Mircea Bibire, Petre Ciucescu, Eugenia Prisăcaru, Ion Secară, Nicolae Patrîchi, Constantin Vrabie ș.a. Sala tineretului nu înseamnă însă numai gimnastică-pilică, debutul unor fete pline de admirație pentru colega lor ceva mai mare din vecinul oraș Gh. Gheorghiu-Dej. Activitate în Sala tineretului înseamnă și grupa maestrelor (grupa Gabrielei Trușcă din lotul olimpic pentru Montreal); înseamnă ore de pregătire rezervate gimnastelor de categoria IV (16 sportive) și III (alte 16); înseamnă lotul elevilor de la „modernă” (3 profesoare cu încă 150 de fete); înseamnă ceasuri întregi, „ore libere”, consacrate confecționării mișcătoare (lipire, uscare și iar lipire) a unor noi salturi de buret a unor transformări aduse trambulinelor care, rigide cum sînt, nici nu „sesizează” greutatea celor mici; înseamnă, în sfîrșit, consătuiri operative cu părinții, cu diriginții claselor de gimnastică, în vederea rezolvării unui punct mereu la ordinea de zi: reclamații cu privire la faptul că nu toți copiii din Bacău fac gimnastică!...

Vasile TOFAN

COMPETIȚII SPORTIVE DOTATE CU „CUPA 30 DECEMBRIE“

În aceste zile, pretutindeni în țară, se organizează diferite acțiuni sportive dedicate zilei de 30 Decembrie. Iată câteva dintre competițiile inițiate — dotate cu cupe — despre care ne-am putut relata corespondenții ziarului nostru :

CONCURS ATLETIC DE SALĂ

La Cluj-Napoca, comisia județeană de atletism a organizat în cinstea zilei de 30 Decembrie un concurs athletic de sală rezervat seniorilor, juniorilor I și II. Iată câteva dintre rezultate: seniori, 50 m : V. Dömös (U^o) 5,8; juniori I, 50 m : C. Tătar (Șc. sp.) 6,1; 50 m g : Șt. Kanyo (Șc. sp.) 7,7; înălțime : A. Keresztes (Lic. 11) 1,85 m; juniori II, 50 m : D. Dumitrescu (Șc. sp.) 6,0; 50 m g : E. Cipariu (Șc. sp.) 7,5; înălțime și lungime : D. Virban (Șc. sp.) 1,79 m și respectiv 6,21 m; junioare I, 50 m : J. Csipkes (C.S.M.) 6,6.

Petre NAGY, coresp.

IN INTREPRINDERILE TIMIȘORENE

La C.F.R. Timișoara s-a organizat o întrecere la lupte greco-romane. Dintre cei 90 de participanți cei mai bine pregătiți s-au dovedit a fi : V. Ma-

teianovici (C.F.R.), M. Nichiteanu (Șc. sp. Viitorul), A. B. Idoanu (Lic. construcții), V. Ciocan (C.F.R.), Gh. Flutur (Șc. sp. Viitorul), M. Man (Șc. sp. Viitorul) și I. Beneluc (C.F.R.). La **Intreprinderea Mecanică Timișoara**, o altă întrecere de lupte libere, a avut la start 120 de concurenți, printre câștigători numărându-se I. Tofan, E. Timus, D. Precup și I. Curbălean, toți de la I.M.T. De asemenea, la **Electromotor** s-au inițiat multe competiții la diferite discipline. La șah câștigătorii au și fost desemnați (I. Bene, I. Kombos și R. Butnar) iar la tenis de masă, scrimă, volei și handbal, disputele continuă.

Petre ARCAN, coresp. județean

MII DE PARTICIPANȚI ÎN JUDEȚUL VRANCEA

Dacă ar fi să socotim toți tinerii din județul Vrancea care sînt angrenați în prezent la întrecerile de șah și tenis de masă organizate — în cinstea zilei de 30 Decembrie — de către Comitetul județean U.T.C. în cadrul a diferite competiții, dotate cu cupe, numărul acestora ar trece de 5000. Numai în municipiul Focșani, de pildă, au fost 200 de concurenți. Câștigători : Șt. Brumă (Șc. gen. 4) și Claudia Bobocea (Lic. agroindustrial) — la tenis de masă ; E. Popa (Lic. A. I. Cuza) și Laura Constantinescu (Liceul Unirea) la șah.

I. ROMAN, coresp.

IN MUNICIPIUL ROMAN

La Roman au avut loc competiții de șah și tenis de masă, cu participarea tinerilor din școli generale și licee. Iată câștigătorii : șah, cat. 10—14 ani : Denisa Macovei (Șc. gen. 8) și Sorin Grădinaru (Șc. gen. 11) ; 15—16 ani : Mariana Ursăchel (Șc. gen. 1) și Gheorghe Calab (Șc. gen. 6) ; tenis de masă, categoria 10—14 ani : Manuela Rusu și Romeo Florea (Șc. gen. 7) ; 15—16 ani : Ana Furduescu (Lic. Roman Vodă) și Mircea Buștan (Șc. gen. 3) ; 17—19 ani : Darina Puiu și Radu Pruncu (Lic. nr. 2). De asemenea, s-au organizat întreceri la volei și popice.

George GROAPĂ, coresp.

Instantaneu din cadrul crosului dotat cu „Cupa 30 Decembrie“, la Sibiu, în parcul „Sub arini“. Foto : V. CİRDEI — Sibiu

PASIUNE

DE 1000 DE ORI PLUTIND FĂRĂ ARIPI PRIN VĂZDUH

Drumul în sport al tineretului Florica Uță este asemănător cu al altor tineri din țara noastră, care au urcat și urcă treptele măiestriei prin talent și muncă perseverentă. Privind-o pe această harnică muncitoare a secției de rih-tuit din combinatul de piele și încălțăminte „Progresul“ București, mărunțică și cu chipul inundat de un zîmbet copilăresc, parcă nu-ți vine să crezi că ai în față un adevărat as al u-nuia dintre cele mai spectaculoase și grele sporturi: parașutismul.

„Ce m-a atras spre această disciplină? Mai întâi am practicat gimnastica, apoi atletismul — ne spune Florica Uță — dar cînd i-am văzut pe parașutiști, curajul lor m-a fascinat. Și am zis că trebuie să fie minunat să plutești prin văzduh, fără aripi, legănat sub uriasa cupolă de mătase. Aceasta era prin 1968“.

„Începutul n-a fost ușor. Și-a încercat mai întâi curajul la turnul de parașutism, apoi a urmat marea examene, primul salt din avion, de la 600 m înălțime. Instructorul s-a dovedit satisfăcut : Florica avea reflexe bune, o condiție fizică excelentă și o perseverență în pregătire demne de luat în seamă. Și nu se înșela. După numai doi ani de activitate, în care Florica își împărțea zi de zi timpul între munca în întreprindere și cea de pe aerodrom, a fost promovată în lotul național de parașu-

tism, iar după încă doi avea să fie distinsă, pentru succesele obținute, cu titlul de maestră a sportului.

Cînd s-a căsătorit, colegii săi credeau că Florica va renunța la parașutism. Sotul ei însă este și el aviator, instructor de zbor la aeroclubul „Aurel Vlaicu“, astfel că în familia Uță sportul este o pasiune comună. Florica a lipsit de pe aerodrom doar în perioada cînd aștepta să vină pe lume cel de al treilea membru al familiei, Mugurel.

Întrebînd-o cite salturi cu parașuta a executat pînă acum, ne-a răspuns : „Nu prea multe. Doar o mie și ceva...“ O mie de salturi cu parașuta, de la mii de metri înălțime, pe timp frumos sau bicioasă de rafale de vînt rece ca gheata, constituie, totuși, o frumoasă performanță. Performanță la care Florica Uță a adăugat nu mai puțin de 11 recorduri republicane, individuale și în grup, un record mondial egalat, în proba de salt de la 1500 m altitudine cu aterizare la punct fix, citeva titluri de recordmană națională în proba de acrobatic aeriană (ultimul în 1975) și medalia de argint la prima ediție a Jocurilor balcanice de aviație (Iugoslavia, 1975).

„Aceasta este ascensiunea sportivă a tineretului muncitor de la „Progresul“, mărunțică și cu chipul inundat de un zîmbet copilăresc.

Viorel TONCEANU

Județul Vaslui :

NOUA GEOGRAFIE

A CONSTRUCȚIILOR SPORTIVE

Convorbire cu tovarășul Călăiță Merchea, prim-vicepreședinte al C.J.E.F.S.

În Vasluiul zilelor noastre au apărut numeroase obiective economice și social-culturale. Concomitent, s-a dezvoltat baza materială a sportului de masă și de performanță, atât în Vaslui cit și în celelalte localități ale județului. Prim-vicepreședintele Consiliului județean pentru educația fizică și sport, tovarășul Călăiță Merchea referindu-se la această problemă, ne-a spus : „Cu sprijinul Comitetului județean al P.C.R., în colaborare cu ceilalți factori — am în vedere în mod special Uniunea Generală a Sindicatelor — în orașul Vaslui s-a construit un frumos complex sportiv. Este vorba despre un stadion de fotbal cu tribune avînd o capacitate de 6000 de locuri. În același perimetru au fost date în folosință două bazine de înot, precum și mai multe terenuri de volei, handbal și fotbal, pentru antrenamente“. În timpul unui raid făcut la întreprinderea de confecții am avut prilejul să vedem o bază sportivă folosită cu multă eficiență pentru întrecerile din cadrul „Cupel tineretului“, ale campionatului intern și pentru alte competiții de masă : un bazin de înot, terenuri de volei, handbal și tenis, unele cu zgră, altele bituminizate, și o arenă de popice. Rugîndu-l pe interlocutor să se refere la acest important aspect al bazei materiale, ne-a declarat :

„Cu mai mult de doi ani în urmă, din inițiativa comitetelor sindicatelor, cu sprijinul conducătorilor întreprinderilor și instituțiilor și al comitetelor oamenilor muncii, în majoritatea unităților economice ale Vasluiului și municipiului Birlad a început acțiunea de amenajare a unor baze sportive proprii. În Vaslui, în afara terenurilor de la întreprinderea de confecții, și-au mai amenajat baze sportive întreprinderea de construcții-montaj : bazin de înot, terenuri de handbal și volei, arenă de popice ; Filatura de bambac : terenuri de tenis, volei și handbal. Se evidențiază preocuparea comitetului oamenilor muncii — director ing. Mihai Rotaru — de la întreprinderea de mobilă care dispune acum, chiar în perimetrul unității, de un adevărat complex sportiv și de aerament. Amenajarea acestuia (terenuri pentru jocuri sportive, teren de tenis, un mare teren de... șah, bazin de înot, în curs de finalizare aflîndu-se un poligon de tir cu aer comprimat) s-a făcut fără fonduri speciale. Asociația de la Consiliul popular al județului dispune, de asemenea, de baze sportive proprii“.

Firește, în atenția C.J.E.F.S. a stat și amenajarea de baze sportive în celelalte localități ale județului. În municipiul Birlad numai întreprinderea de rulmenți dispune de trei bazine de înot, de terenul de volei, handbal, fotbal și tenis. În aceeași bună situație se află întreprinderea de confecții și Școala generală nr. 9. Și la Husi, precum și în multe localități rurale (Văleni, Băcani, Murgeni și altele) au fost amenajate baze sportive noi. „Acum ne îndreptăm eforturile — ne-a spus, în încheierea discuției, tovarășul Călăiță Merchea — spre atragerea cit mai multor oameni ai muncii, în deosebi tineri, la practicarea exercițiilor fizice și sporturilor preferate. Sintem conștienți că din acest punct de vedere sintem încă deficitar. Dar nu se pot face toate dintr-o dată“.

Ion GAVRILESCU

Pagina Sportul

SPORTUL, APANAJ AL CÎTORVA ELEVI SAU AL TUTUROR ?

În contextul Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. din februarie — martie 1973 educația fizică și sportul, activități de interes național, reprezintă o parte componentă a procesului de educare comunistă, o modalitate directă de a angrena tineret în practicarea exercițiilor fizice. O asemenea cerință se adresează în mod deosebit școlii, la nivelul claselor sau anilor de

studii, care are obligația de a cuprinde în activitățile sportive-educative marea masă a elevilor și elevelor.

Iată și ideea raidului nostru întreprins prin câteva școli din București, Deva și Galați, și intitulat „Cui se adresează sportul : citorva elevi sau tuturor ?“.

LECȚIE DE GIMNASTICĂ CU... 800 DE COPII !

Ce plăcută surpriză îți poate oferi o unitate de învățămînt — Școala generală nr. 189 din cartierul Bereceni — atunci cînd vizitînd-o, constăți că 800 de copii, băieți și fete, adică întreg ciclul II, execută exerciții de gimnastică !... O originală lecție cu toată lumea (de fapt un circuit frontal de încălzire, ca să ne exprimăm corect) pe care elevii de la „189“ o practică cu entuziasm, conșinși de utilitatea ei.

Directorul școlii, prof. Florin Demarat, evidențiat nu o dată de Inspectoratul școlar al sectorului 5 al Capitalei pentru modul cum contribuie la dezvoltarea activității sportive în rândurile elevilor, ne-a dat să înțelegem că această acțiune de gimnastică colectivă va continua după vacanța de iarnă într-o formă nouă : pe clase (și în clase) prin intermediul difuzoarelor.

Așadar, toată școala prezentă în acțiunea de practicare a exercițiilor fizice, prin gimnastică. Dar clasele ca atare, cum sînt organizate pe firul activității sportive ? Sondajul nostru a ales clasa a VII-a E, acolo unde este dirigită un profesor de limba română, Vasile Băjenaru. Ce concluzii se pot emite ?

Clasa practică, organizată, trei discipline sportive : fotbalul, handbalul și judo. Aceasta a însemnat prezență sută la sută la antrenamente și competiții (clasa a fost împărțită în grupe, în mini-echipe) desfășurate de la 20 septembrie și pînă la 13 decembrie, cînd au fost cunoscute campioanele. Cei mai buni la judo au fost evidențiați unei reușite serbare organizate la „Tehnic-club“, în ziua de 14 decembrie. Un fel de bilanț sportiv al școlii, fiindcă la această serbare s-au prezentat performenții tuturor claselor. La bază, însă, au stat întrecerile cu toate clasele, organizate de colectivul catedrei de educație fizică și sport (Ghizela Ros-

taș, responsabilă, Dorina Udrescu, Cecilia Ene și Constantin Pirvu), sub îndrumarea directă a conducerii școlii și a organizației de partid.

PREA PUȚINE ELEVE PE TERENUL DE SPORT

În cel mai vechi liceu gălățean — „Vasile Alecsandri“ — activitatea sportivă îmbracă un larg caracter de masă. Aproape 95 la sută din efectivul liceului este antrenat în diverse concursuri și competiții organizate

ÎN OBIECTIV CÎTEVA ȘCOLI DIN BUCUREȘTI, GALAȚI ȘI DEVA

de asociația sportivă. Realmente, în fiecare după-amiază și, cu regularitate, duminicile sînt programate întreceri de șah, tenis de masă, atletism (cu prioritate probe de cros) și fotbal la care sînt prezente nu virturile sportive ale liceului, ci elevii nelegitimați la cluburi. Prin urmare, o activitate sportivă deschisă, la nivelul claselor sau interclase. Dintr-o situație statistică vizînd clasele III C, III D și I D cu un efectiv de 108 elevi, un număr de 97 de elevi au fost angrenați — în primul trimestru al școlii — în întreceri sportive de masă.

În același timp câștigă un teren tot mai larg competițiile de volei, baschet și handbal. La fiecare dintre aceste discipline iau parte cite 16 echipe selecționate pe clase care se întrec în campionatele liceului, sistem divizie. Aceasta face ca activitatea sportivă de masă din liceul gălățean să aibă un caracter permanent.

Organizarea activității sportive de masă la „Vasile Alecsandri“ nu este o operație facilă, dacă ne gîndim că aici lucrează doar un singur profesor de specialitate cu normă întreagă (situație de neînțeles într-un oraș reședință de județ !), respectiv tov. Victor Gasparoti.

O asemenea situație explică, în parte, și de ce la liceul „Vasile Alecsandri“ din Galați nu s-a reușit să se modifice o anumită stare de inerție a elevilor care participă încă în număr neînsemnat la activitățile sportive de masă și totodată

de ce evidența celor care iau parte la diferite concursuri și competiții prezintă multe lacune. Sint carențe pe care prof. Gasparoti (care este și director-adjunct al liceului) ca și consiliul asociației sportive — prin elevul Radu Stănescu, vicepreședinte — le-au recunoscut și pe care, cum ne-au dat să înțelegem, se vor strădui să le lichideze, odată cu trimestrul al II-lea al acestui an școlar.

CU GINDUL LA VIITOAREA PROFESIE

Unitate de învățămînt cu tradiție în sport, Liceul pedagogic din Deva se afirmă printre cele în care activitatea sportivă de masă constituie o preocupare permanentă. Lucrul acesta l-am constatat sondînd la întîmplare una din clase, a VIII-a al cărei dirigită este prof. Adrian Golgotiu. Împărțită în 5 grupe, trei de fete (Camelia Stănculescu, Ileana Săvulescu și Camelia Crăciun)

și două de băieți (Crinel Maties și Alin Dascăr), clasa a participat integral, încă din primele săptămîni ale anului școlar, la întreceri atletice : apoi, după realizarea unei anumite omogenități valorice, la competiții de handbal (fetele) și fotbal desfășurate pînă la căderea zăpezii. Practic, nici un reprezentant al clasei a VIII-a n-a rămas în afara activității sportive. Pînă și cei care beneficiază, justificat, de scutiri medicale nu fac excepție, efectuînd ușoare exerciții de gimnastică și, mai ales, ajutînd clasa la organizarea întrecerilor, în calitate de oficiali sau arbitri.

Cum ne-am putut convinge, extinzînd sondajul și la alte clase, sistemul de organizare a activității sportive de masă este unitar. Faptul se explică prin grija pe care conducerea liceului (directoare, prof. Zoe Zaharia) o manifestă pentru sport, pregătînd pe viitorii dascăli de la sate pe multiple planuri. Ceva mai mult, în sfera acestei laudabile preocupări se află și acțiunea de inițiere a elevilor de la Liceul pedagogic din Deva ca instructori sportivi. Cu alte cuvinte, miine la locurile lor de muncă, în școlile generale sau căminele de copii, viitorii învățători și viitoarele educatoare vor fi în măsură să cunoască felul cum trebuie organizată activitatea de mișcare și de educație fizică și sport, pornind de la gimnastica de inviorare și pînă la concursuri și competiții cu întregul efectiv al unității respective. În același timp elevii de aici sînt pregătiți și ca arbitri într-o serie de discipline cu o largă audiență în masele de tineri.

De notat că în sprijinul acestor multiple preocupări și activități concrete, colectivul profesorilor de educație fizică și sport (responsabil, prof. Stelian Popescu) se îngrijește de înființarea unui cabinet metodic.

Așadar, la Liceul pedagogic din Deva toate acțiunile și inițiativele converg către același țel, cuprînderea și menținerea în activități sportive de masă a întregului efectiv de elevi și eleve, cu un obiectiv imediat : asigurarea sănătății tineretului, dar și cu altul, în perspectivă — pregătirea de cadre obștești, în mediul sătesc, pentru sportul de masă.

liberiu STAMA Telemac SÎRIOPOI

Dună C. M. de handbal feminin

ECHIPA ROMÂNIEI ARE VALOARE CERTĂ PENTRU A SE IMPUNE LA MONTREAL

In acest scop, este necesar ca tehnicienii și jucătoarele să desfășoare o intensă muncă de pregătire, de omogenizare valorică a formației, să dovedească abnegație și conștiințiozitate

A VI-a ediție a campionatului mondial de handbal feminin a fost — așa cum am mai subliniat — cea mai dificilă din istoria competiției. Nivelul valoric ridicat al majorității formațiilor (ca urmare a ascensiunii handbalului feminin și a pregătirilor intense efectuate pentru această întrecere cu dublu obiectiv — titlul mondial și calificarea la J.O.), echilibrul de forțe și dirigența încă neînțelinită a jucătoarelor au generat partide de mare luptă, spectaculoase, uneori dramatice.

În acest context, reprezentativa României, aflată printre fruntașe, a reușit să-și îndeplinească numai unul dintre obiective — calificarea la Jocurile Olimpice de la Montreal, celălalt (obținerea unei medalii) fiind ratat. Dacă la alte discipline sportive locul IV la campionatul mondial poate fi socotit satisfăcător, uneori chiar bun, în handbal această poziție este apreciată drept neapropiată. Este consecința firească a nivelului la care se situează handbalul românesc, a succeselor repute de-a lungul anilor, a pretențiilor justificate față de acest sport.

Handbalistele noastre au evoluat bine în preliminarii, la Vilnius, unde au întrecut echipele Japoniei (24-18), Norvegiei (13-10) și Cehoslovaciei (20-6!). În turnoul final, însă, prestațiile lor s-au situat între calificativele slab și satisfăcător: 16-17 cu U.R.S.S., 9-10 cu Ungaria, 7-10 cu R. D. Germană și 12-11 cu Iugoslavia. Care au fost cauzele acestei comportări inconstante, uncori contradictorii? De ce au pierdut, la limită, unele partide? De ce au săvârșit handbalistele noastre o serie de greșeli, unele de-a dreptul copilărești? Pentru a răspunde la aceste întrebări ne-am revăzut notițele din timpul întrecerilor, ne-am amintit unele secvențe și am făcut un inventar al cauzelor. De mare ajutor în selectarea și explicarea considerentelor care au determinat reușita parțială a handbalului nostru feminin la C.M. ne-a fost și recenta ședință de analiză a Biroului F.R.H., la care au fost prezente și membri ai conducerii C.N.E.F.S.

Am depistat trei categorii de cauze și le vom discuta în ordinea gravității și a ponderii lor. Prima o constituie accidentările. Chiar la sfârșitul preliminarilor, reprezentativa României a pierdut practic două dintre componentele sale de bază, extremele Cristina Petrovici și Nadire Luțaș, accidentate. Pierderea acestor „piese de bază” a influențat negativ comportarea echipei, i-a dereglat mecanismul. În timpul turneului final, alte jucătoare s-au accidentat (Arghir, Bosi, Ionescu), una dintre ele — Simona Arghir — devenind indisponibilă pentru două luni. Este clar, aceasta a fost una dintre principalele cauze ale căderii echipei (și pe fondul unei căderi psihice). Din tot ceea ce se exersase, din tot ceea ce se pregătise, aproape nimic n-a mai putut fi realizat, deoarece... principalii pionieri ieșiseră de pe tablă.

O altă carență cu pondere (din păcate, mare) a constituit-o modul criticabil în care echipa a fost condusă de această dată. Antrenorul emerit Constantin Popescu este un tehnician renumit, un om cu vaste cunoștințe în materie, capabil să pregătească o echipă reprezentativă pentru cucerirea titlului mondial. De altfel, antecedentele o probează: el a obținut cu selecționata României 3 medalii de aur la C.M. Aceste mari atu-uri sînt însă grevate, în încercarea de a le valorifica, de starea de nervozitate care-l cuprinde pe antrenorul C. Popescu cu puțin timp înainte de începerea întrecerilor. Emotiv, irascibil, el nu mai are calmul, luciditatea necesară pentru a conduce cu mină sigură echipa pentru a o îmbărbăta, a-i indica soluțiile de moment de punere în valoare a potențialului. Așa se explică unele schimbări premature, starea de nervozitate transmisă întregului lot, inhibarea unora dintre sportive,

formule nepotrivite la care a apelat în unele întâlniri. Antrenorul C. Popescu are datoria să elimine aceste grave carențe, să-și impună conduita cea mai adecvată în timpul meciurilor și, așa cum s'ar putea aștepta, să-și impună și el să se antreneze intens pentru aceasta. N-ar trebui uitate nici cuvintele prezidentului F.R.H., Ionuț Kuns-Ghermănescu: „Echipa națională nu este proprietatea unui antrenor, ci locul său de muncă; echipa reprezentativă este a României”. Lucru valabil pentru toți antrenorii de loturi.

Dintr-o altă categorie de cauze care au determinat comportarea sub așteptări am selectat: decajul nefiresc dintre titlurile și rezerve (creat de faptul că în pregătiri s-a mizat numai pe o formație-standart, orientare greșită în condițiile unui turneu de 7 jocuri în 10 zile care reclama un lot întreg omogen, valoros, specializat pe posturi); comportarea nesatisfăcătoare a echipei în apărare (lipsă de mobilitate și atenție); potențial fizic (atletic) general scăzut al întregului lot (urmare a unei selecții nejudicioase în perioada junioratului și a unei pregătiri insuficiente ulterior); lipsa posibilităților tactice de depășire a diferitelor sisteme de apărare; labilitatea psihică; necunoașterea noutăților de ultimă oră (în sistemul de joc și formații) la o serie de adversari (Ungaria, R. D. Germană și mai ales, U.R.S.S. și Iugoslavia); oboseala acumulată înainte de plecare (trei zile petrecute prin aeroporturi). Cumulate, toate acestea au diminuat conside-

rabil potențialul reprezentativei României, i-au redus simțitor șansele.

Biroul federal a incredințat, în continuare, sarcina pregătirii echipei pentru Jocurile Olimpice antrenorului emerit Constantin Popescu și colegului său Dan Bălășescu. Pornind de la premisa certă, reală, că valoarea intrinsecă a jucătoarelor și a tehnicienilor, condițiile excelente de pregătire puse la dispoziție, posibilitățile evidente ale lotului, îndreptățesc speranța de a se obține la Montreal titlul olimpic, se creează obligația unei pregătiri de înaltă tinută. Eliminarea tuturor lipsurilor, o grijă deosebită pentru recuperarea sportivelor accidentate, pentru refacerea întregului lot, o selecție judicioasă a elementelor capabile să facă față unei campanii de maximă dificultate și responsabilitate, un proces instructiv-educativ la nivelul celor mai ridicați parametri (cu accent pe creșterea potențialului fizic, îmbunătățirea apărării, specializarea pe posturi și crearea unor rezerve la nivelul titularilor) — iată sarcinile care stau în fața lotului național de handbal, a tehnicienilor lui. Federația de specialitate trebuie și ea să acționeze mai ferm, să-și impună punctul de vedere, să controleze și să îndure permanent, prin antrenorul federal, colegiul de antrenori și chiar prin Biroul federal activitatea acestui lot care poate și trebuie să îndeplinească obiectivul pe care și l-a asumat de a cuceri o medalie la Montreal, dacă se va putea chiar de aur.

Hristache NAUM

RECOLTĂ BOGATĂ LA SFÎRȘIT DE AN

Reunirea într-un concurs de amploare la finele anului a speranțelor înotului a intrat în tradiția competițiilor cu caracter intern. Organizarea „Cupei speranțelor” în vacanța de iarnă a elevilor, la sfârșitul unui ciclu de pregătire în bazin acoperit, este binevenită din toate punctele de vedere. Pe de-o parte, antrenorii au posibilitatea de a evalua eficacitatea antrenamentelor într-o perioadă de mari acumulări, cînd de fapt se pun bazele performanțelor din vară, iar pe de altă parte selecționerii loturilor au un excelent prilej de trecere în revistă a tuturor elementelor talentate pe care vor conta în sezonul următor.

Adăugînd faptul că de-a lungul celor 8 reuniuni au fost stabilite 37 noi recorduri naționale de copii, unele dintre ele de o bună valoare vom putea conchide că întrecerile de la Ploiești s-au bucurat de o reușită deplină. La aceasta a contribuit și interesul sportiv pentru creșterea tinerilor într-o serie de sectii ca Sc. sp. Resita, Crișul Oradea, C.S.M. Cluj-Napoca, Lic. 4 Galati, Sc. sp. Brăila și, cum era de așteptat, Sc. 54 București, primul nucleu al unui viitor liceu de înot.

Obținînd — prin actualul regulament de desfășurare — secțiile să-și înscrie sportivii în probe cât mai variate și mai ales în stafele ne diverse procedee tehnice, federația a reușit, evident, să dea impuls în ultima vreme pregătirii multilaterale a înnotătorilor. Aceștia nu s-au mai prezentat doar la startul curselor care i-au „consacrat”, încercîndu-și cu mult curaj forțele și în alte stiluri. Urmarea? Cîteva surprize dintre cele mai plăcute și asupra unora am dorit să ne oprim.

Pină în această vară, despre clujeanul Al. Szabo (14 ani), finalist la campionatele europene de juniori de la Geneva (limita de vîrstă a fost 15 ani), se știa că este un talentat brasist. De altfel, el și detine recordurile naționale (pentru categoria sa de vîrstă) la 50 m bras (37.1) și 100 m bras (1:13.2). La Ploiești însă, Szabo a făcut dovada unor indiscutabile calități și pentru probele de delfin — a împărțit locul I cu H. Neagrău cu un record la 50 m (29.4) — sau cele de mixt. Un alt exemplu concludent ni l-a oferit și

Tinerii înotători au stabilit 37 noi recorduri ale țării
Horațiu Neagrău, multiplu recordman — un caz unic
Brasistul Alex. Szabo este și un specialist la „delfin”

orădeanul Horațiu Neagrău, șeful promotiei '75. La elevul lui Herman Schier toată lumea aprecia calitățile de fondist sau delfinist. De această dată, Horațiu — antrenorul său ne spunea că este și un elev excelent — a impresionat și prin talentul său de sprinter. Luînd startul în cursa de 100 m liber, el a realizat 58.8 sec., stergînd din tabelă vechiul record (59.5), al lui Zeno Opritescu, datînd din 1968! Astfel, la această oră, sportivul orădean deține toate recordurile naționale ale categoriei de vîrstă (14 ani), pe care o va depăși peste cîteva zile, în probele de crawl, caz unic în istoria înotului românesc.

Firește, numărul mare de recorduri înregistrate este îmbucurător. Am observat însă că marea majoritate au fost obținute în curse pe distanțe scurte (50 și 100 m), desi obiectivul principal urmărit de antrenori în primul ciclu de pregătire a fost îmbunătățirea substanțială a rezistenței și forței. Pentru îndeplinirea acestui obiectiv sportivii ar fi trebuit să înregistreze, în primul rînd, rezultate superioare în probele pe distanțe mai lungi (200 m, 400 m sau 800 m), fiindcă pe baza acumulată în aceste luni s-ar fi creat apoi fondul dezvoltării vitezei în perioadele următoare. Lucrurile s-au petrecut însă invers, fapt ce ne obligă să primim totuși cu circumspecție datele privind volumul și intensitatea pregătirii efectuate de tinerii înotători în lunile de toamnă, ca și posibilitățile imediate ale noilor performeri de a înregistra un progres calitativ substanțial.

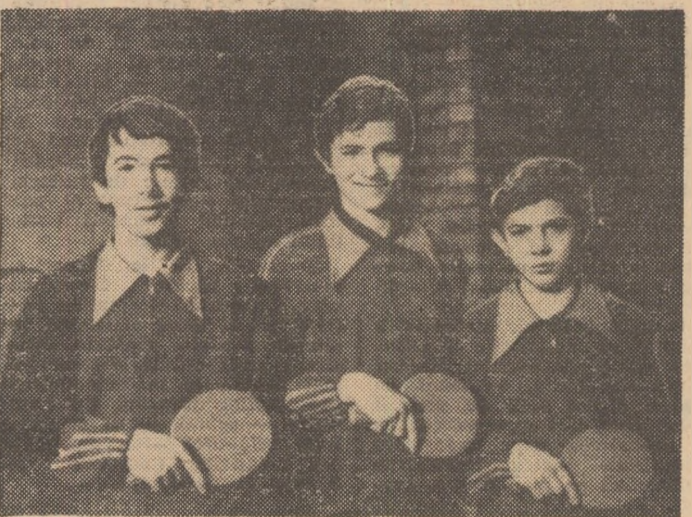
V. ADRIAN

TENISUL DE MASĂ ÎNTRE DIVERTISMENT ȘI PERFORMANȚĂ

Finalele campionatelor republicane individuale s-au consumat recent la Arad. Campionii și-au îmbrăcat tricourile în aplauzele discrete ale asistenței, s-au înminat medaliile de aur, argint și bronz. Bucuria de pe podium s-a transmis pentru cîteva clipe în sală, întrerupînd reconfortant sentimentul de neîmplinire care a domnit tot timpul concursului și va rămîni o vreme, sperăm nu prea îndelungată. Fiindcă, sîntem datori s-o spunem de la început — sintetizînd părerea tuturor antrenorilor consultați, inclusiv a antrenoarei federale, Ella Constantinescu — valoarea finalelor de la Arad a fost mediocră.

Dar înainte de a ajunge la desfășurarea partidelor, să notăm că și la masculin și la feminin tabelele întocmite de juri erau presărate cu multe goluri. Absențele unor sportivi calificați în finale au dat din plecare o notă de improvizație etapei supreme a campionatului intern. La masculin 24 de neprezentări, la feminin 7, adică 37 și, respectiv, 21 la sută din cei așteptați la Arad. Ne-am întrebat, firese, de ce n-au venit cei de la Școala sportivă Odorheiu Secuiesc. Voința Sinoeorzului de Pădure. Lotrul Brezoi? De ce nu și-au prezentat toți sportivii la start Constructorul Hunedoara, Progresul, Spartac, Voința, Poli și Locomotiva București, Comerțul Ta. Mureș și Gloria Buzău? Unde, dacă nu la finala pe tară, își verifică potențialul și raportează antrenorilor și sportivilor respectivi cum au muncit un an de zile? Aici nu se pune problema „vrem sau nu vrem”, aici e vorba de un sistem, de o disciplină, care nu pot fi îmorate după bunul plac al fiecăruia. Ce s'a credem despre antrenorul secției de la Școala sportivă nr. 1 din București, M. Lăzărescu, care și-a trimis eleva (Viorela Petrin) fără să-i asigure foi de drum în ordine, legitimități și, dacă nu a considerat necesar să o însotească, s-o dea măcar în grija cuiva? Ea a stat spectatoare în tribună timp de 3 zile! Credem că împătura cheltuielilor de prisos — tren, masă, hotel — nu ar însemna, ca singură, o sancțiune.

În ce privește nivelul partidelor, cum arătam, aproape totul a fost mediocr, cenușiu, neinteresant, departe de nivelul cerut unui campionat național, ca să nu mai vorbim de nivelul mondial. Cu excepția Marici Alexandru, total angajată, preocupată de fiecare partidă și minge, cu excepția lui Dobosi — păstrînd proporțiile — sau a 2-3 copii de 13-14 ani (Crișan și frații Böhm, de la Cluj-Napoca), la care am adăuga pe Aurel Ovanez (Progresul Buc.) și finala de dublu fete (Alexandru, Moldovan — Ferenczi, Căruțeru), care au mai înviorat asistența pe alocuri, în rest slab, slab pe linie! Au abundat scorurile de 3-0, semn că în această mediocritate generală aproape jumătate din concurenți, ca și învingătorii acestora, cînd mergeau mai departe, nu au justificat nici măcar acest calificativ. Să reținem: la finale, unde vin cei mai buni din tară! Serviciul „fără probleme”, tăcătoasă, în general ritm exasperant de încet, neînșurirea unor lovituri de bază și mai ales slaba rezistență nervoasă au caracterizat pe participanții la aceste finale. Se vede de departe că în majoritatea secțiilor selecția este deficitară, se lucrează cu cine vine și cînd vine la sală. Nici la fete, nici la băieți n-am putut descifra care este tipul somatic pe care se merge, dacă și-a pus cineva această problemă. Și la fete și la băieți era un conglomerat de prichindei (unii slăbuți, alții rotfoși), de sportivi cu talie mijlocie, de alții foarte înalți, de asemenea pe subcategorii de... suplețe. Cu puțin, foarte puțin excepții, nu am văzut la jucători o lovitură pe care s-o știe bine și să o folosească eficient pentru a puncta. Mai toți antrenorii se lamentau pe margine, își implorau elevii să facă un anume lucru, dar era limpede că aceștia nu puteau fiindcă nu știau, nu învățaseră sau nu fuseseră învățați. Cu excepția aceluiași Maria Alexandru și altor 1-2 concurenți, n-am văzut jucători compleți, capabili să se orienteze tactic, în funcție de adversar, să-și ia răspunderea atacului decisiv, bine pregătiti, Jocul variat, ser-

Simion Crișan și frații Iosif și Zsolt Böhm (C.S.M. Cluj-Napoca), trei spiriduși care au animat finalele campionatelor.

viciile variate, loviturile cu efect, stopul la fileu s.a. au fost rarisme. În discuțiile cu cîteva tehnicieni am aflat explicația. Se lucrează puțin, schematic, și, peste puțină, se vrea ca într-un timp insuficient să se învețe toate cîte sînt în lume, fără să se tind seama de caracteristicile elevilor și, pină la urmă, fără să se învețe nimic temeinic. De aici lipsa „poziției” adecvate la masă, și uluiala, mai ales în finalurile de set.

Cum scriam mai sus, este supărătoare labilitatea psihică, mai ales la fete. Brațe ridicate spre tavan, manifestări nervoase, de parcă altcineva era vinovat, pină și la cei mai tineri jucători. La fete — așa cum e greu de suportat, gesturi largi a lehamite sau de „stele” neînțelese. Este evident că asemenea jucători de tenis de masă nu sînt pregătiți, nu sînt educați pentru lupta sportivă, într-un joc în care răsturnările de rezultat nu sînt neobișnuite. Elevii nu ascultă indicațiile antrenorilor fiindcă nu au fost învățați să asculte. Aprecierile aparțin tot unui antrenor, observator competent, dar ai cărui elevi trădau și ei asemenea neajunsuri.

În astfel de condiții, este lesne de înțeles cam cum au arătat partidele de dublu...

Si mai supărător este faptul că unii tineri în care s-au investit speranțe (cum ar fi Moraru și Gyöngyösi), cărora li s-au asigurat condiții deosebite, au fost trimiși în numeroa-

se turnee de pregătire și la mari competiții, ca și unii mai puțini tineri, de la care se tot așteaptă maturizarea sportivă, nu au îndreptățiți încrederea și eforturile de tot felul.

Tot din discuțiile cu tehnicienii consultați de noi la Arad am desprins faptul că activul federației se ocupă aproape în exclusivitate de loturi, acordînd foarte puțină atenție muncii concrete a secțiilor, care nu sînt îndrumate unitar, controlate sistematic și, firește, trase la răspundere cînd e cazul.

Ce e de făcut? Federația și cluburile știu prea bine. Biroul federal, în plenul lui, să ia deîndată în dezbatere concluziile specialiștilor care au urmărit finalele, să introneze o orientare și o metodică unică de selecție și pregătire, o atmosferă de muncă disciplinată și răspundere în secții. Poate ar trebui văzut dacă n-ar fi mai bine pentru un timp să se pună accent pe secțiile de la Progresul, C.S. Arad, C.S.M. Cluj-Napoca, Craiova, Iași și Buzău; să se încurajeze și tenisul de masă cu caracter de divertisment, dar să se delimiteze clar sarcinile de performanță. Succesele obținute de-a lungul anilor stau garanția reușitei, dar și obliga.

Mircea COSTEA

FOTBAL

„AȘTEPT CU NERĂBDARE

DUELUL MEU CU MORARU”

ARBITRAJUL, O PROBLEMĂ VECHĂ CARE AȘTEAPTĂ O GRABNICĂ ȘI CÎT MAI DEPLINĂ REZOLVARE

In continuarea itinerarului nostru retrospectiv privind turul campionatului divizionar A, astăzi ne vom ocupa de „arbitri și arbitraje”, temă mult discutată în ultimul timp, mereu actuală și încă nerezolvată, în măsura în care este așteptată contribuția celor mai buni „cavaleri ai fluierului” la ridicarea calitativă a fotbalului din țara noastră.

Mai înainte însă de orice alte considerații, observații critice sau aprecieri, câteva elemente de ordin statistic ni se par de strictă necesitate pentru o mai deplină înțelegere a problemei discutate. Astfel, din totalul celor 6099 de arbitri, aflați în evidența F.R.F. la începutul anului 1975, un număr de 35 au fost desemnați, înaintea ediției de campionat 1975—1976 să facă parte din lotul divizionar A, acestora încredințându-li-se, misiunea de a conduce cele 153 de meciuri ale sezonului de toamnă. Referindu-ne la compoziția acestui lot, va trebui să remarcăm o anumită tendință de scădere din punct de vedere valoric, ca urmare și a retragerii din activitatea competițională, în cursul anului 1975, a patru dintre arbitrii noștri cei mai buni: G. Limona, M. Rotaru, Gr. Birsan și Z. Szecsei. Ținând seama, printre altele, și de acest lucru, comisia de specialitate a F.R.F. s-a orientat în privința delegărilor — și bine a făcut — după principiul unei repartiții diferențiate în raport de posibilitatea practică de alcătuire a unor grupe valorice distincte. În consecință, arbitrii din categoria „consacraților” au condus 87 de meciuri, reprezentând un procent de 57 la sută: O. Anderco (5), C. Bărbulescu (5), I. Cimpeanu (3), I. Chilibar (2), N. Cursaru (8), C. Dinulescu (7), C. Ghiță (12), C. Niculescu (6), C. Petrea (4), N. Petriceanu (6), N. Rainea (8), I. Rus (9), V. Topan (10), cărora li s-au adăugat, mai târziu, Al. Pirvu (1) și Gh. Popovici (1). Grupului de arbitri cu stagiu ceva mai redus în lotul A, — având în alcătuirea sa pe: T. Andrei (3), M. Buzea (4), Fr. Colosi (4), S. Drăgulici (4), Al. Ene (4), V. Iacob (2), C. Manușaride (2), M. Moraru (8), A. Münich (3), M. Popescu (4), Gh. Retezan (2), R. Stincan (6), C. Szilaghi (2), Gh. Vasilescu I (3) — i-a revenit un număr de 51 de jocuri (procent 33 la sută), în timp ce contribuția „debutanților” — I. Ciolan (1), N. Dinescu (3), M. Fediuc (2), I. Hönig (2), Gh. Teodorescu (4) — însumă doar 15 delegări la centru (procent 10 la sută). Așadar, o distribuție bine chibzuită, logică și echitabilă.

Care a fost, însă, calitatea arbitrajelor în cele 153 de partide ale turului? Consultând rapoartele observatorilor federali și însumând notele acordate de aceștia, mediile realizate pe fiecare din cele trei grupe valorice convenționale se prezintă astfel: „consacrații” — 8,88; grupa de mijloc — 8,41; debutanții — 8,00. Individual, pe întreg lotul divizionar A, cele mai bune cinci medii aparțin unor „cavaleri ai fluierului” care s-au situat constant la nivelul unor

comportări superioare: C. Dinulescu, N. Petriceanu, C. Ghiță, N. Cursaru și R. Stincan. Rezultate remarcabile au obținut însă, ca urmare a unor prestații de calitate în ansamblu, și C. Niculescu, C. Bărbulescu, Fr. Colosi și Gh. Vasilescu I. componenți mai vechi

Constantin Dinulescu — unul din principalii candidați la titlul de „Cel mai bun arbitru al campionatului”

sau mai noi ai lotului A, după cum promițătoare trebuie apreciate, potrivit notelor observatorilor federali — și evoluțiile de până acum ale unor arbitri foarte tineri — N. Dinescu, R. Șerban, I. Hönig, M. Fediuc — pe care îi așteptăm, evident, să confirme în viitorul apropiat.

Inercind a trage o primă concluzie din cele expuse până acum, reținem, ca element deosebit de semnificativ, media generală a celor 153 de arbitraje ale turului: aproximativ 8,50, ceea ce corespunde unui calificativ tinzând ușor către „foarte bine” și care, firese, ne pune în fața unei cit se poate de justificate întrebări: oare chiar așa să fie?

Obligați a da un răspuns cât mai aproape de realitate, nu putem să nu ne amintim cu acest prilej și de tot ce a constituit în prima jumătate a actualului campionat — dincolo de numeroase reușite — motive de insatisfacție și chiar de reproș în legătură cu modul în care au fost conduse o serie de jocuri de Divizia A. Ne gândim, de pildă, la acelea al căror rezultat final a fost viciat de grave erori de arbitraj, printre acestea inserându-se partidele: F. C. Constanța — F. C. Argeș, Sportul studențesc — Universitatea Craiova, Rapid — „Poli” Timișoara,

F. C. Bihor — „Poli” Timișoara, A.S.A. — Sportul studențesc, F. C. Argeș — Dinamo și Politehnica Iași — Steaua. Se cuvin a mai fi adăugate acestor câteva exemple ieșite din comun și numeroase alte cazuri în care unele decizii greșite, chiar dacă nu au influențat direct cursul unor partide, au avut totuși o pondere negativă însemnată.

Va mai trebui, de asemenea, să relevăm și acea atitudine subiectivă a multora dintre arbitri care, uneori, ajung să se transforme în al 12-lea jucător al gazdelor și să ne reamintim, acum, la ora de bilanț a sezonului de toamnă, că în marea majoritate a cazurilor oaspeții sînt aceia penalizați pentru duritate — și atunci cînd joacă corect, bărbătește —, ca și pentru ofsaid chiar și cînd nu se găsește în această situație, că tot ei — și numai ei aproape — sînt cei care comit așa-zise infracțiuni în careu, care înseamnă de multe ori o lovitură de pedeapsă gratuită și un serios avans pentru obținerea unei victorii ilicite.

De aceea, privind cu obiectivitate lucrurile, va trebui să recunoaștem că, pe undeva, ațit media de 8,50, cit și calificativul care tinde către „foarte bine”, acordate arbitrilor din lotul divizionar A în baza aprecierilor observatorilor federali, apar ca exagerate. O analiză mai atentă și mai exigentă a arbitrajelor din turul acestui campionat, pe care — sintem siguri — o va face organul de specialitate al F.R.F., ar putea stabili cu mai multă exactitate situația de fapt, ar permite un mai complet inventar al erorilor în luarea deciziilor și al lipsurilor în pregătirea individuală. În acest sens, se impune o mai intensă preocupare din partea F.R.F. și a Colegiului central al arbitrilor și în privința raporturilor club-arbitri, a desfășurării lor pe baze morale, de cînt și perfectă corectitudine.

Mihai IONESCU

Vasile Iordache, unul dintre portarii echipei Steaua, obligat să stea departe de gazonul stadionului întreg sezonul de toamnă, din cauza unei hepatite cronice, ne-a vizitat acum câteva zile la redacție. După zîmbetul pe care îl arăta și zăre-i trăda bucuria, ne-am dat pe loc seama că stelistul este în bună dispoziție. Intr-adevăr, Vasile Iordache ne-a pus la curent cu faptul că de curînd a primit aviz medical favorabil pentru reluarea activității sportive. Deocamdată, numai temporar, pentru ca medicii să-și poată da seama pe parcurs cum va răspunde organismul tinărului portar la solicitările maxime ale efortului. Iar dacă totul va decurge normal, Iordache se va putea încadra pe deplin în procesul de instruire dinaintea sezonului de primăvară.

— Cum și s-au părut cele șase luni de așteptare? — I-am întrebat.

— Parcă au fost... șase ani! Nimic nu poate fi mai dureros pentru un sportiv care iubește fotbalul, așa cum îl iubesc eu, decît așteptarea și iar așteptarea. N-a fost deloc ușor să stau atîta timp pe tușă. Au fost situații cînd am dus o luptă dură cu propriile mele sentimente. Pot afirma că am stat pe tușă și la propriu și la figurat, căci, în toată această perioadă, nu-mi amintesc să fi lipsit de la vreun antrenament al echipei, bineînțeles în calitate de „observator”. Cu toate acestea, nu de puține ori, așa, pe furate, fără să mă vadă nimeni, am pus mina pe minge. Lucrul la zid, care reprezintă un mijloc excelent în antrenamentul portarului, îmbunătățind simțitor priza la balon, n-a lipsit, de asemenea, din preocupările mele.

— Ce-ai făcut în cele 180 de zile de... speranțe?

— Am urmat un program sever de refacere, prescris de doctorul Ioan Drăgan, directorul Centrului de medicină sportivă, pe care l-am respectat cu strictețe. Regimul alimentar, plimbările în aer liber, ușoarele

exerciții, tratamentul medicamentos și cel terapeutic, de la Băile Singiorgz, m-au pus în cet, dar sigur, pe picioare. Nu pot omite sprijinul permanent acordat de conducerea clubului Steaua. Grijă și preocuparea față de mine au contat foarte mult, mi-au ridicat moralul, ceea ce a contribuit la însănătoșirea mea.

— Ce preocupări ai în continuare?

— Așteptul cu nerăbdare startul pregătirilor de la 15 ianuarie. Dacă totul va decurge normal și mă voi simți în plinătudinea forțelor, am să mă pregătesc cu toată ambiția de care sînt capabil. Cred că va fi foarte interesant de urmărit duelul meu cu Moraru, pentru locul din poarta formației noastre, o reeđi're a duelului Voinescu—Toma. Din această luptă pentru titularizare, sint convins, va avea de cîștigat, în primul rînd, echipa, în efortul ei spre cîștigarea titlului de campionat. La cei 25 de ani, pe care îi implinesc curînd, mă duc, însă, cu gîndul mult mai departe. Să-mi fie iertată lipsa de modestie, dar n-am să mă las pînă nu voi prinde și poarta echipei naționale.

Gheorghe NERTEA

4 MINUTE LA DEBUT, POATE ALTE 6 MINUTE ÎN RETUR!...

Nu o dată, marele public s-a întrebat (și nu fără oarecare surprindere!) care sã fie rațiunea apariției unor jucători în diferite formații pentru două sau trei minute? Sigur, explicația are substratul ei, mai ales de ordin moral, debutul sau prezența (fie și pentru cîteva minute) în prima echipă constituind o satisfacție și un îndemn pentru nou venit. Iar dacă ne-am opri și la „cazul fericit” înregistrat în turul actualului campionat la Petroșani, cînd Ion Ion a fost introdus în ultimele șapte minute și a marcat golul victoriei formației Steaua, atunci înlocuirile acestea din finalul întîlnirilor pot fi privite și ca veritabile „arme secrete”, elemente tactice decisive. Adevărul apare, însă, dincolo de această excepție fericită.

Sintem convinși că nici un antrenor nu face înlocuiri de dragul înlocuirilor. Fiecare ju-

cător de rezervă reprezintă, credem, pentru orice tehnician o piesă importantă, cu un rol bine stabilit în mecanismul lotului respectiv. Iar dacă valoarea rezervei e descoperită mult mai tîrziu, fenomenul își poate găsi și o argumentație logică. Așa, de exemplu, constănteanul I. Moldovan a apărut în acest campionat în etapa a IV-a, dar pentru zece minute, pentru ca în ultimele șase runde ale stagionii să fie titular, jucător de bază în finalul spectaculos al doborogenilor. La fel au stat lucrurile și cu timișoreanul Covalcie, ținut la tineret-speranțe sau pe tușă pînă în etapa a VIII-a. Atunci, el a redebutat în prima scenă pentru numai patru minute. Următoarea evoluție a însumat 15 minute, iar în etapa a X-a a jucat 25 de minute. Titular a devenit, însă, în etapa a XII-a. Și, din aceea zi, Covalcie s-a numărat mai mereu printre jucătorii remarcați în „11”-le timișorean, antrenorul C. Rădulescu declarîndu-se mulțumit de randamentul fostei rezerve. Aceste două exemple ridică, însă, dincolo de aspectul lor pozitiv și o întrebare majoră: nu cumva anumiți antrenori se pripesc atunci cînd emit judecăți de valoare categorice asupra potențialului unor jucători? Și nu cumva procesul de cunoaștere a celor trimiși la „speranțe” sau decertați „rezerve eterne” a plătit tribut superficialității sau generalizării pripite?...

Cei mai mulți titulari au fost rezerve la început. De unde și menirea acestor înlocuiri din finalul partidelor, cînd anumiți jucători, tineri sau mai noi în lot, sint aruncați în luptă pentru testare și pentru îmbărbătare. De cele mai multe ori, asemenea lansări se fac mai ales din tact pedagogic, urmărindu-se, în special, efectul psihologic. Dar, nu o dată, aceste încercări devin un bumerang, ele „blocînd” entuziasmul și în-

crederea fondului de rezervă. Pentru că unii jucători intuiesc caracterul mai mult... filantropic al introducerii lor pentru cîteva minute și refuză o asemenea postură, începînd în același timp să se îndoiască și de posibilitatea titularizării lor într-un viitor mai îndepărtat. De exemplu, Grecu, fost la Metalul Mija, a părăsit Oradea, înțelegînd, după cele 25 de minute de prezență în Divizia A, că nu va prinde formația de bază a F. C. Bihorului. Un caz din multe altele...

Bineînțeles, fiecare salt cere răbdare, perseverență și un moral solid din partea celor care bat la poartele titularizării. Nu știm, însă, ce moral mai puteau avea Minculescu, care a jucat doar patru minute la Jiul, în etapa a II-a; sau Ștefănescu (fost la Petrolul Ploiești) care, după 21 de minute din prima etapă, n-a mai apărut la U.T.A.; sau Bungău, care pentru retitularizare a avut drept „termen” 30 de minute, într-un meci din deplasare, cînd echipa sa era condusă. Vrem să credem că aceste exemple au fost simple întîmplări, din care vor învăța mult jucătorii, dar, mai ales, antrenorii.

Turul actualului campionat ne-a oferit multe „recorduri”: Danciu a debutat la Steaua pentru 11 minute, evoluînd apoi alte 120 de secunde; Sișcă a jucat la F. C. Bihor 11 minute; Pițurcă a apărut în „11”-le craiovean tot 11 minute; Săvulea a jucat în ultimele două etape la S. C. Bacău — prima dată cinci minute, apoi șase minute. Despre toți acești jucători am auzit multe lucruri bune. Să sperăm că ei vor avea țaria morală să forțeze ascensiunea, iar antrenorii lor vor găsi rețeta ideală pentru a le valorifica superior calitățile. De fapt, exemplele amintite nu reprezintă decît un pretext!...

Mircea M. IONESCU

ONOSPORT

MEAZĂ:

„2”
ISTIGURI: 638.939 lei. din

63	20	21
62	17	72
7	46	34

această tragere se va face în data 10 ianuarie pînă la 14 ianuarie inclusiv.

datele poștale va începe

TRAGEREA EXTRAORDINARA PRONOEXPRES A REVELIONULUI

DIN 1 IANUARIE 1976

TRAGEREA EXTRAORDINARA A NOULUI AN

DIN 4 IANUARIE 1976

BANI, AUTOTURISME, SI EXCURSII

LOTO

Agențiile Loto-Pronosport vă așteaptă!